

[Arentoft.]

til ordet „snarest“, idet det er det primære i vort eget forslag, at der virkelig sker noget før påske. Der er intet i dette forslag fra de konservative om, at børnene skal samles og ud af de lukkede afdelinger inden påske. Nu er vi i tidnød i dobbelt forstand, både af hensyn til børnene og ved selve disse dagsordensforslags behandling. Vi kunne have haft masser af tid til at forhandle det. Hvis partierne havde været indstillet på det inden, så kunne vi have haft et samordnet forslag, som det havde taget meget kort tid at behandle. Jeg kan kun beklage på det dybeste.

Hr. Jens Møller sagde, at det var en uskik med disse dagsordensforslag i tide og utide. Det er jeg sådan set enig med hr. Jens Møller i, men det var vores eneste mulighed for inden påske at få dette frem. Og jeg vil da gerne rette en tak til folketingets formand, fordi han tillod, at vi fik dette dagsordensforslag til behandling. Det er en så væsentlig sag, vi har med at gøre.

Jeg vil også have lov til at pege på hr. Bertel Haarders udtalelse tidligere på dagen om dette forslag, der ligger fra en fremtrædende højskolemand, og bede regeringen tage det med i sine overvejelser, således at vi virkelig kan få behandlet hele dette spørgsmål omkring Saigonbørnene på en værdig måde.

Jens Peter Jensen (V):

Da jeg tillægger det væsentlig betydning, hvad denne forsamling vedtager, er det mig ikke muligt at stemme for det af hr. Poul Schlüter fremsatte forslag om motiveret dagsorden, idet der står sætningen om børnene:

„— så længe de selv ønsker det“. Der er ingen klargøring af, hvem der har en myndighed her. Det kan da ikke være meningen, at et parlament vedtager det, fordi statsministeren uhjælpeligt er kommet til at sige i en udtalelse for nylig, at børnene har lov til at være her, så længe de selv ønsker det. Det er da ikke en afgørelse, der kan overdrages til børn, hvoraf adskillige er 8-9-10 år.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

En af hr. Arentofts sidste bemærkninger var ordene om at løse disse problemer „på en

værdig måde“. Jeg synes, der er grund til for fremskridtspartiets medlemmer her i salen at gøre sig overvejelser over, hvad der knytter sig hertil. Disse udtalelser fra hr. Arentoft kommer ganske få minutter efter, at hr. Glistrup her fra talerstolen har talt om selvmorderbrændinger. Det sker på en dag, hvor det er fremskridtspartiet, der har lagt op til, at der skal skabes fornyet blæst, fornyet uro, omkring denne ganske alvorlige sag.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger nu ud over at gøre nogle enkelte bemærkninger om det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Poul Schlüter, et dagsordensforslag, der bekræfter regeringens holdning og indstilling i denne sag.

Regeringen har for længst tilkendegivet, at de vietnamesiske børn skal have lov til at blive i Danmark, hvis de selv ønsker dette, og det er jo et væsentligt led i det dagsordensforslag, der ligger. Jeg skal også tilføje, at der er udfoldet store bestræbelser for at nå frem til den situation, som er beskrevet i andet afsnit i dagsordenen. Jeg skal gerne her over for folketinget bekræfte, at bestræbelserne vil blive fortsat, og efter vedtagelsen af hr. Poul Schlüters dagsordensforslag kan det ske med viden om, at der er støtte fra et flertal i tinget for disse bestræbelser.

(Kort bemærkning).

Eva Rothenborg (FP):

Jeg vil gerne have lov til lige at stille skatteministeren et spørgsmål. Det har været nævnt nu af to af de sidste talere her fra talerstolen, at børnene kunne få lov til at blive i landet, så længe de selv ønskede det. Så vil jeg gerne spørge, om der i det svar også er indeholdt at hvis børnene selv ønsker at forlade Danmark, så skal de også have lov til det, hvad enten de er 6 år eller 25.

Glistrup (FP):

Hr. Wilhelm begrundede sit partis stilling på den måde, at han henviste til, hvordan han vurderede tingene, som de skete i april 1975. Jeg synes ærlig talt, det er for ringe, når vi står over for noget så alvorligt menneskeligt set, som vi gør her, at gå tilbage i historien, om der skete det ene eller det andet. Hr. Wilhelm tillagde forskellige partier her i tinget en ære eller et ansvar,